

מסורת הש"ס

(א) שבת קרב; (ב) זיל לנכא;
(ג) זיק מיו; (ד) מהרשק;
(ה) יעין; (ו) זיק; (ז) (לשן);
(ח) ירקא פארשייב; (ט) וקדדא
בנקמות; (י) זיק; (יא) גי זיק לא
קמיל וקפנה; (יב) קריצה; (יג)
(יד) ופער חוס; (טו) שבת קד; (טז)
דיה; (יז) אולי זיל המנחה;
(יח) עי בפסר קרנן אסרן פ'
ירקא דף עו גי מ'ש בזה;
(יט) דגנאל; (כ) זיק.

תורה אור השלם

1. כל המנחה אשר
תקריבו לוי לא תעשה
חמץ כי כל שאר וכל דבש
לא תקטירו ממנו אשה
לוי: ויקרא ב יא

הגהות הב"ח

(ב) ישי"י ד"ה אשר תקרנו
דמשמע:

מוסף רש"י

הקודרת כל שהוא חייב.
טקס עץ אי חנן נסותל ושבח
קבא. לרבות לחם הפנים
לחיימץ. לאזכרה של
יפתחו ופסחים לו.

רבינו גרשום

במעשה שלי שבת דאילו
אחייב שפדו רבסא
בחתונת שפדא אע"ג דלא
באנוק ביה חייב רימשל
שפדא חבא נמי בני עישה
חייב: וואס ניצלה ביה
עלייה ורמא מנגונות
במקום א' (חייב): רחוק
צוריק. איהו חתן דהא
עילוי לבא: לכא
דאקלידא. ע"ש של פסחל
בזקב וזקבין בן זקב
שהוא וסמיטין בן עין קטן
בעין עין: מנחת נסמן
סירוח חן שרן
שהוא ורמא יזול לחמש:

איבא לפלוגי בין הפך ללא הפך כגון בכה"ג דמפרש לקמן דא
לא הפך הוה בשיל מזד אחד אבל בני חינוך ליבא לפלוגי:
האינא דרי לא הפך ביה לא בשיל פשיטא. דלא היפך פטור
דליתא לא נללא ולא מדי עבד: ממלך בן דרוסאי. שלש הוא
מנושול: קמ"ל. הא דקמינ לא היפך
פטור אע"י דבשיל מזד אחד
ממלכא בן דרוסאי לאו כלום הוא:
היפך נבלה בו מזד אחד בגוונא

מאי חייב נמי דקאמרי
גופא אמר רבה בר ב
הניח בשר על גבי גה
היפך בו פטור היכי דמי
כיה לא בשיל פשיטא דמי
16 ליה נמי הוה בשיל
לא צריכא *דאי בן
מצד אחד כמאכל בן
בשיל משני צדדין כמ
דכל מצד אחד כמאכל
הוא אמר רבא ואמ
17 מצד אחד במקום
לרב אשי במקום או
מקומות לא 18 והתנן 19
היכי דמי אילימא כ
למאי חוי אלא לאו בע
דחוי לצירוף לא לע
20 לבבא דאקלידא וא
אפילו בשנים וג' מק
לרב אשי אף אגו
שהוא חייב היכי דמי
כל שהוא למאי חוי א
מקומות דחוי לצירוף
דחוי לבבא דאקלידא
21 אשר תקריבו לה' ל
אומר אין לי 22 *א
אלא קומץ בלבד מ
שאר מנחות מנין ת
תקריבו לה' כשרה ו
המחמיץ את הכשיר
פטור בעי רב פפא
והימצה מהו כיון
ביוצא וכי הדר מחמיץ
משום מחמיץ אחר מ
דחיימצה פסול יוצא
הדר מחמיץ לה
מחמיץ אחר מחמיץ
ה' בראשו של מזבח מ
רחמנא והא אקרבא א
כמחוסר מעשה דמי
ומי

לכדתניא אשר תקריבו לרבות מנחת נסכים לחימוץ רבי עקיבא אומר לרבות לחם הפנים לחימוץ מנחת

להדיא קרא גבי שאר מנחות ששיריהן נאכלין כחצי אינערין (ו' לרבו
 ונאכלות מנחות שאין שיריהן נאכלין מנין ח"ל כל המנחה להביא להם
 ירצו ללחם הפנים ומנחת נקבים משום דמנחת נקבים אינה באה בגלל
 ישיש מהן ללשים ועטם זה אשכחן לקמן (דף פ"ג:) גבי ההגשה דמריב
 דלא מיתרבו מכל המנחה הא חימוץ והגשה תרוייכו צדד פרשתא
 מאת המנחה ועוד קשה דהא אימירו מכל המנחה מנחת העומר ו
 ממדרכה מנחת העומר להגשה מוהבאת ומנחת סוטה מן והקריב ומי
 יהיו אפכה האם המנחה דמכל המנחה מרבח מנחת העומר ומנחה
 מאת המנחה להם הפנים ומנחת נקבים ואילו מנחת העומר
 מנחות ידוע דמגבלין במים דשמן מועט ובענין זה אי אפשר

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות נו.

ואם נצלה בו בגרזנת במקום אחר. פירוש עליה גמורה כל זרעו לגמרי יותר ממאכל בן דרוסאי: **בשנים** ושאשה בשקומות. לא דמי להואיל חצי גרזנת וחזר והואיל חצי גרזנת בצפרק המואיל בין (שנה דף פ.) דהתם טעמא כדאיתא בצוק הבונה

(שם דף קד:). מחוסר (ע) קנינה לאו
 כמחוסר מעשה דמי אבל הכא אין
 דבר שישל בכך ומחוסר נמי מחסיה
 וקרינא ע' **במנחה** בנין. דמלקט
 לא נפקא לן אלא שריים שאמר קמיה
 והכא קודם קמיה: **שאר** בנחות
 בנין ת"ט כל המנחה. ואפי' למאן
 דלא דריש כל הכא מודה דפטעיה
 דקלא הוה: **אשר** תריבוי אפי'
 א'. תימה הא אילערין למחמץ
 בראשו של מוצה דפטור בראמין
 או לכל הפחות אחר שהוה האור
 בריבוי דאשר תקריבו אמר רחמנא
 והא אילקרבא: **לרבות** מנחת
 נסכים א' חסיון א'בות א'הם הפנים
 א'חיון. מאן דמרבי מנחת נסכים
 לא מרבי לחם הפנים דקסבר מדה
 יבש לא נתקדשה ולית בה קדושה
 הגוף עד דאמר אפייה אבל מאן
 דמרבי לחם הפנים מודה בנחת
 נסכים ואי' ולמה לי אשר תקריבו
 נסכים תיבה בכלל כל המנחות ע' ובי
 מימא ללא משמין אלא ארזי בהרבותי

בפרשה הא' אחרתן לעיל בקצות
רנה (דף כא:) גבי כל מנחת
כסן כליל תהיה דמשמע עומר ושמי
הלחם כדקאמר ההם סההנים
דורשים מקרא זה לעומר וזי חמץ
משום דהתם לא כחצי אלא מנחת
חמין ועל כרחין אלא לרנני כל
מנחות אכתי הא על כרחין מרנין
כמה מנחות שאין כתובות שם
בפרשה דמשמע דכולהו בכלל מנחה
בגון מנחת חוטא ומנחת כהנים חוץ
מהק' מנחת נקבים ולחם הפנים
ויקטורס פ"י דלא מתירי מכל
המנחה משום דלא דמי לשאר מנחות
דבני שמי ולבונה דמנחת נקבים לא
בעיא לבונה ולחם הפנים לא בעיא
שמן ולפי טעם זה כ"ש דמנחת חוטא
ומנחת קנאות לא הוו בכלל דלא עבו
לא שמן ולא לבונה י"ו ותימא דהו
ליה לאשמועינן כדמות וליקח לרבות
מנחת חוטא ומנחת קנאות לחימוץ
וכ"ש מנחת נקבים ושמה הנהו אע"ג
דאין בהם שמן ולבונה כיון דנקמלות
מתברו מכל ההנחה דמיו טפי
לחום סכמיותם שם דקירנא ע"י
חלקם לא תפסה חמץ אבל מנחת
נקבים אינה נקמלת ומנחת כהנים
אע"ג דאינה נקמלת כיון דאיהי ריש
שמן ולבונה דמיא להו טפי ל' רש
פירושם מנש"ט שכתבו כי לא נחום

צוהו להבי והי' ב"ח אין לי בלא חששה חמך אלא מנחות ששיריך
 הפנים דברי רבי יוסף הגלילי כו' ויותר היה נראה לומר דלכך צריך
 מזה ולמה הפנים אין מן לאשים אבל שאר מנחות בנות בגלל עמון
 שאר מנחות להבשה מאת המנחה וממעת שמי והלחם ולחם הפנים
 דאי לא מיעוטא הוו מיתרבי להבשה מאת המנחה והלחם ולחם למימון
 יצוי בנחת מרעש (ויקרא ד) ויותר היה לרבות מכל המנחה טפי
 מן קוטה והסם לא חיתרבו מאת המנחה אלא צ"י הסם קרא לרבו
 בזה אין מימה ^ט בספרה לכל מרבה טפי מאת אכל זה ודאי מימה
 קוטה ואילו מנחת נקשים ולחם הפנים לא מתרביא והסם ומצין
 קוטה וזהו מן מרעין: **מנחות נככים** י' פירוש ו' ושאר
 לגבל אבל מנחת נקשים שמה מרובה וס"ד פירוש עותן מים:

ומי

עין משפט
נר מצוה

ל א חיי פייט מהלכות שבת
הלכות ה':
לא ב חיי פייט מהלכות שבת
הלכות טו: קמח לזאין טה:
לב ג ד ה חיי פייט מהל'
מטה"ק הל' יח ועין
דש"ק:

שיטה מקובצת

[illegible]